

04/2022

Slovo víry

A to je to slovo víry, které kážeme.
Římanům 10:8

Bůh tě vidí

Žalm 34:16 Hospodinovy oči hledí ke spravedlivým, své uši naklání k jejich volání.

Když jsem nedávno řekl jednomu známému, že Bůh ho sleduje, lekl se.

Bohužel, díky špatnému vyučování má mnoho lidí stále v sobě zakořeněn strach z Boha. Bojí se, že je Bůh uvidí, jak dělají něco špatně, že se Bůh naštve, že je potrestá atd.

Ježíš lidem ukázal, jaký Bůh doopravdy je – milují Otec, dobrý pastýř, který se slitovává a běží synovi, který zhřešil, naproti.

Pokud má člověk správný pohled na to, jaký je Bůh, promění to celý jeho život.

Jedním z dopadů je to, jak začneme vnímat Boží slovo.

Když člověku, který věří, že Bůh jej miluje a pečuje o něj řeknu, že ho Bůh vidí, že sleduje každý jeho krok, bude to pro něj povzbuzením.

Jsem rád, že Bůh sleduje každý můj krok. Jsem rád, že Jeho oči jsou na mě upřené.

Vítězslav Kukla

Deset fází Kristových utrpení

Milí čtenáři, dnes mám na srdci se s Vámi sdílet o deseti fázích Kristova utrpení, které musel podstoupit jako součást oběti za naše vykoupení. Věřím, že Vás putování Božím Slovem požená stejně jako mne.

1.V Getsemane

Lukáš 22:44 *Modlil se tedy ve smrtelném zápase ještě horlivěji a jeho pot začal být jako krupěje krve stékající na zem.*

Při velkém stresu se cévy stáhnou, a když úzkost pomine, roztáhnou se tak, až prasknou. V tomto bodě se **krev** dostane do potních žláz, které ji vytlačí na povrch v podobě kapek **krve** smísených s potem.

Matouš 26:39 *Pak poodešel kousek dál, padl na tvář a modlil se: "Otče můj, je-li to možné, ať mě ten kalich mine! Avšak ne jak chci já, ale jak ty chceš."*

Věděl, že bude muset být oddělen od Otce – konečný důsledek hříchu.

2.Plivali, bili a tloukli Ježíše

Matouš 26:67 Potom mu plivali do obličeje a bili ho pěstmi a jiní ho tloukli holemi.

Po nočním uvěznění a poté, co jej učedníci opustili, je Ježíš přiveden před Kaifáše (nejvyšší kněz) a židovský sněm. Zavázali mu oči, opakovaně se mu vysmívali, tloukli jej a bili do tváře.

3.Vydali ho Pilátovi

Matouš 27:2 Svázali ho tedy, odvedli ho k vladaři, Pontskému Pilátovi, a vydali mu ho.

Ráno, zbitý a vyčerpaný, je odváděn Jeruzalémem k výslechu k Pilátovi. Barabáše propustili a Ježíš je bičován a vydán k ukřižování.

Matouš 27:21 Vladař se jich tedy zeptal: "Kterého z těch dvou chcete, abych vám propustil?" A oni řekli: "Barabáše!"

4.Pilát dal Ježíše zbičovat

Matouš 27:26 A tak jim propustil Barabáše, ale Ježíše nechal zbičovat a vydal ho k ukřižování.

Římské bičování spočívalo v tom, že odsouzenec byl vysvlečen a přivázán ke sloupu nebo se svázanýma rukama přehnut přes nízkou podpěru. Mučícím nástrojem byly důtky s krátkou dřevěnou násadou, ze které vedlo několik kožených řemenů s kousky železa nebo kosti na konci. Rány na záda odsouzenec udíleli dva muži, jeden ho bičoval z jedné strany a druhý z druhé. Následkem toho bývala tkáň tak rozšvihána, až byly odhaleny cévy a tepny a někdy i vnitřnosti. Často během bičování odsouzenec zemřel.

Bičování je strašné mučení. To, že Ježíš nebyl schopen nést svůj kříž, je nepochybně následek tohoto krutého postihu.

Matouš 27:32 A když vyšli, našli člověka z Kyrény, jménem Šimon. Toho přinutili, aby vzal jeho kříž.

Izajáš 53:5 *Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.*

1 Petr 2:24 *On sám na svém těle vnesl naše hříchy na dřevo, abychom zemřeli hříchům a ožili spravedlnosti - "jeho ranami jste byli uzdraveni."*

5.Koruna z trní

Matouš 27:27-30 *Tehdy vzali vladařovi vojáci Ježíše do paláce a shromáždili k němu celou posádku. Svlékli ho a oblékli mu rudý plášť, a když upletli korunu z trní, nasadili mu ji na hlavu a do pravé ruky mu dali hůl. Pak před ním klekali a posmívali se mu. Říkali: "Bud' zdrav, židovský králi!" Plivali na něj a vzali tu hůl a bili ho do hlavy.*

6.Odvedli ho k ukřižování

Matouš 27:31 *Když se mu dost naposmívali, svlékli z něho ten plášť a oblékli mu jeho šaty. Potom ho odvedli, aby byl ukřižován.*

Na Kristova ramena uvazují těžké břevno kříže. Vydává se na pomalou pouť ke Golgotě. Pod vahou toho dřevěného trámu a pro naprosté fyzické vyčerpání padá. Snaží se vstát, ale nejde to. Přinutí Šimona, aby mu posloužil a nesl kříž.

7.Ukřižovali ho

Matouš 27:35 *A když ho ukřižovali, rozdělili si jeho šaty házením losu, aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka: "Rozdělili si mé šaty mezi sebou a o mé roucho házeli los."*

Žalm 22:19 *Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv.*

Na Golgotě složí křížové břevno na zem a Ježíše položí na něj. Na trám mu roztáhnou ruce a skrze ně mu zatlučou mohutné, hranaté kované hřeby, nejprve do pravé, pak do levé ruky (nebo zápěstí) a hluboko do dřeva. Potom za pomoci lan nebo žebříků Ježíše vyzvednou, křížové břevno se přiváže nebo přibije na stojící kůl a připevní se na něj podpěra pro tělo. Nakonec mu natáhnou nohy a obě mu probije rozměrný kus železa.

8.Uráželi ho

Matouš 27:39-44 Kolemjdoucí ho uráželi; potřásali hlavou a říkali: „Ty, který boříš chrám a za tři dny ho stavíš, zachraň sám sebe! Jestli jsi Boží Syn, sestup z kříže!“ Tak podobně se posmívali i vrchní kněží se zákoníky a staršími a říkali: „Jiné spasil, ale sám sebe spasit nemůže! Jestli je král Izraele, ať teď sestoupí z kříže a uvěříme v něj! Spoléhal na Boha, tak ať ho teď vysvobodí, jestli o něj stojí! Říkal přece: `Jsem Boží Syn`!“ A tak podobně ho hanobili i zločinci, kteří byli ukřižováni s ním.

Teď je na Ježíše, zalitého krví, pokrytého ranami a vystaveného lidským zrakům, žalostný pohled. Zakouší na svém těle hodiny bolesti, únavu v rukou, mocné záchvěvy křečí ve svalech a drásání kůže na zádech. Pak začínají další muka – svírává bolest v hloubi hrudníku, když srdce začíná stlačovat tekutina. Pociťuje intenzivní žízeň a uvědomuje si posměch a nadávky těch, kteří procházejí okolo kříže.

Jan 19:28 Když potom Ježíš věděl, že je již všechno dokonáno, řekl, aby se naplnilo Písmo: „Žízním.“

Žalm 69:22 Do jídla mi dali žluč, když jsem žíznil, dali mi pít ocet.

9.Proč jsi mě opustil

Matouš 27:46 Kolem deváté hodiny pak Ježíš hlasitě vykřikl: „Eli, Eli, lama sabachtani?“ to je: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

Tato slova jsou znamením vyvrcholení Ježíšových utrpení za zahynulý svět. Prožívá oddělení od Boha. Zármutek, žal a bolest jsou nyní nejhorší. Je zmučen pro naše přestoupení a dává se jako „výkupné za mnohé“. Umírá opuštěn, abychom my nemuseli být nikdy opuštěni.

Matouš 20:28 Právě tak Syn člověka nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a aby dal svůj život jako výkupné za mnohé.

2 Korintským 5:21 Vždyť Toho, který nepoznal hřích, učinil hříchem za nás, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.

10. Ježíš znovu vykřikl

Matouš 27:50 Ježíš pak opět hlasitě vykřikl a vypustil ducha.

Jan 19:30 A když Ježíš okusil ten ocet, řekl: „Je dokonáno!“ Sklonil hlavu a odevzdal ducha Otcí.

Toto volání znamená konec jeho pozemského utrpení. Teprve poté pronáší závěrečnou modlitbu:

Lukáš 23:46 Tehdy Ježíš hlasitě zvolal: „Otče, do tvých rukou svěřuji svého ducha!“ A když to řekl, vydechl naposled.

Matouš 27:51 A hle, chrámová opona se roztrhla na dva kusy odshora až dolů a země se otřásla a skály popraskaly.

Roztržení chrámové opony znamená, že byla otevřena cesta do Boží přítomnosti. Závěs oddělující svatyni od velesvatyně bránil cestě do Boží přítomnosti. Smrtí Kristovou byl závěs odstraněn a cesta do Boží přítomnosti se otevřela všem, kteří věří v Krista a v jeho spásné slovo.

K dovršení díla vykoupení bylo zapotřebí, aby ještě nesl tíhu našich hříchů v pekle. Jeho výkupné dílo bylo dovršeno vzkříšením z mrtvých. Dluh za náš hřích byl plně splacen a plán spásy ustanoven.

Proto bych Vás všechny chtěla povzbudit, abyste žili vítězství, za které Ježíš tolik trpěl.

Iveta Kuklová

MOC můžeme definovat jako „schopnost jedinců nebo skupin prosadit své vlastní zájmy nebo záměry i přes odpor druhých“. (Wikipedie)

Dále:

MOC (mnoho) jídla a zboží nakupujeme i přesto, že to není potřeba.

MOC práce nepřetržitě vykonávaná jedním člověkem, to člověku škodí.

MOC nahromaděných nesplněných úkolů, slibů též škodí.

MOC lenošení, nicnedělání je záhubou pro člověka.

MOC zábavy, neřestí je též pro člověka škodlivé.

To je **MOC** – síla, množství, atd. Vhodná pro obyčejný svět, který nezná a nechce znát Ježíše Krista. Nebo jej odmítá.

MOC v Kristu Ježíši je známa všem, kteří ji poznali.

Marek 3:14–15

*Ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, aby je poslal kázat a aby měli **MOC** vymítat démony.*

1.Petr 5:11

*Jemu náleží **MOC** navěky! Amen.*

Žalm 29:4

*Hlas Hospodinův přichází **V MOCI**, hlas Hospodinův je nádherný!*

Děti prosazují svou moc na pískovišti, ve škole i v domácím prostředí. Je to přirozený vývoj dítěte, které se učí prosadit své zájmy. Hlavním úkolem rodičů je naučit dítě, aby své zájmy prosazovalo spravedlivě, poctivě a nejen ve svůj prospěch.

Bylo by málo válek a rozepří, kdyby rodiče tomu „mít **MOC**“, věnovali dost času.

Něco jiného je, když se člověka **ZMOCNÍ** Duch Svatý nebo tvořivé nadšení pod vedením Ducha Svatého. Je dobré zmocnit se věcí nebo záležitostí, které pomohou tobě i ostatním. Vždy v tom však musí být zdravý úsudek.

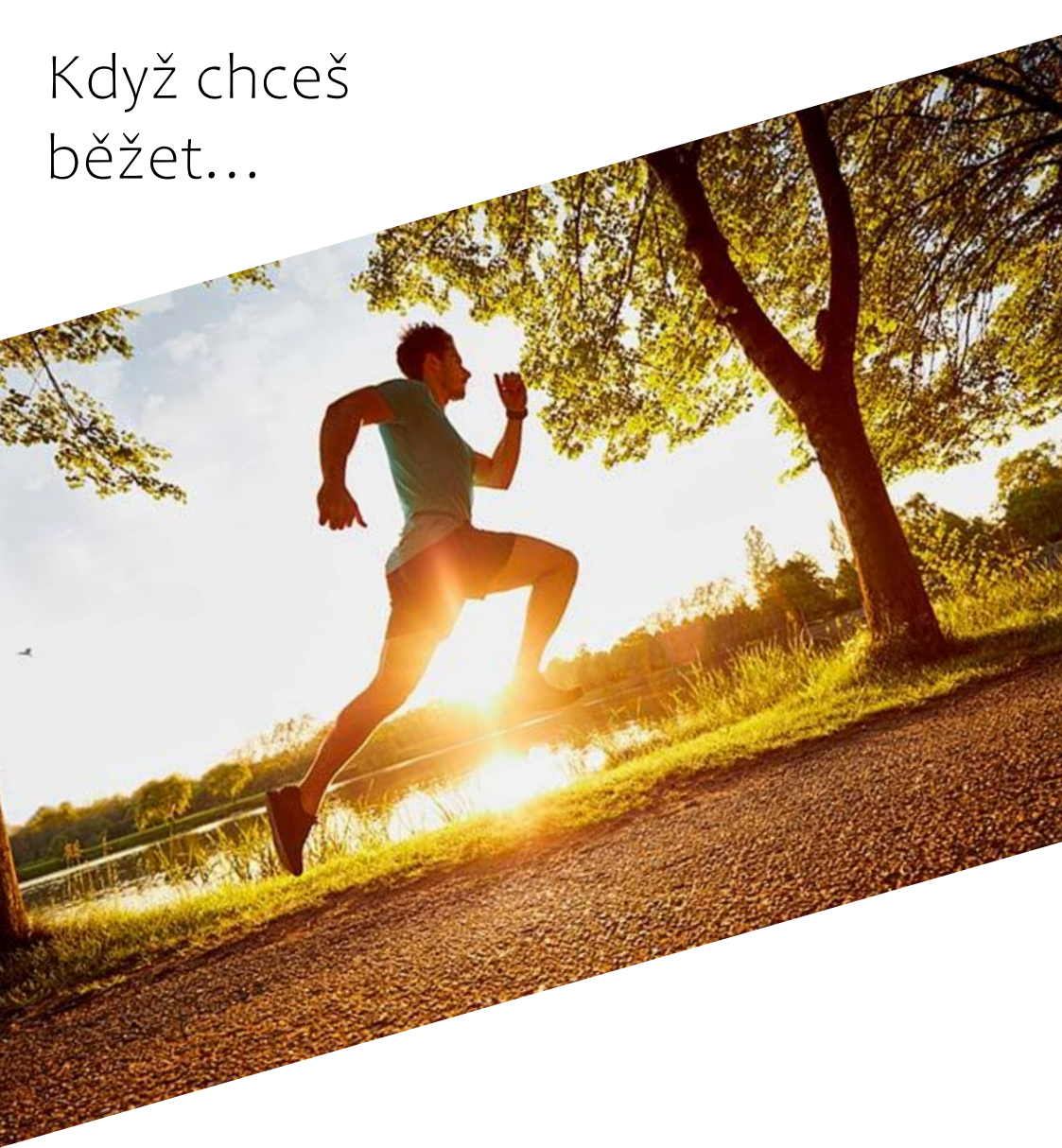
Každá **MOC**, která na první pohled vypadá dobře a vhodně, se může časem ukázat jako špatně pochopená, vyložená. Vláda a **MOC** člověka nad člověkem je toho příkladem.

Lukáš 1:51–55

*Svou paží dokázal **MOC**, rozehnal ty, kdo mají v srdci pyšné myšlenky. **MOCNĚ** svrhl z trůnů a ponížené povýšil. Hladové nasytil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou. Ujal se Izraele, svého služebníka; pamatoval na milosrdenství – jak zaslíbil našim otcům – vůči Abrahamovi a jeho semeni až navěky.*

Běžný člověk může získat **MOC** nad druhými třeba jen tím, že přijde k velké sumě peněz, nebo se zlepšil jeho postavení ve společnosti. Pak je na něm samotném, jak tuto **MOC** využije, nebo zneužije. Myšlení člověka se změní, již nemusí obracet každou minci a rozmyslet co důležité za ní pořídit, již nemusí své tělo sklánět před vlivnými, jelikož on sám už je ten, před kým se sklánějí druzí. Nemusí se už bát vyslovit svůj názor nebo přání. Už totiž má **MOC**.

Když chceš
běžet...

Milí čtenáři, dnes bych se s Vámi chtěl zastavit nad jednou myšlenkou. Název tohoto článku je „Když chceš běžet“ a v podstatě shrnuje moje téma.

Když chci běžet, tak....

Každého napadnou různé podmínky, dnes mi jde jen o jednu. Když chci běžet tak se nemohu dívat zpět.

Při chůzi to ještě lze. Pokud jdeme kupředu, je možné otočit hlavu a podívat se zpět. Pokud chceme věnovat pozornost tomu na co hledíme, musíme se zastavit, protože naše chůze vpřed se při pohledu zpět stává pro nás nebezpečnou.

Pokud však chci běžet, tak pohled zpět, byť jen krátký, sebou nese již rizika. Pokud bych běžel a díval se zpět o něco déle, riziko je veliké. A to už vůbec nemluvím o tom, že při běhu je nemožné se zaměřit na detail toho, co při pohledu zpět vidím.

V podstatě máme na výběr. Když chceme běžet vpřed, musíme hledět kupředu. Pak náš běh bude bezpečný a pevný. Tím pádem se budeme rychle přibližovat cíli, ke kterému běžíme. Nebo můžeme jít a občas se podívat zpět. Tím se však čas dosažení cíle, rapidně prodlužuje.

Další variantou pro toho, kdo se chce zaměřit na to co bylo, na pohled zpět, je zastavit se a s otočenou hlavou zkoumat, co je za námi. To je nepříjemné a vypadá to divně. Pokud se skutečně chceme zaměřit na minulost, je zapotřebí se otočit a upřeně hledět nebo dokonce změnit směr a jít zpátky. Pak už je ale všem jasné, že nejdeme směrem, který jsme si vytyčili a naděje, že dojdeme do našeho původního cíle, je téměř nulová. Popřípadě, až znovu nabereme původní směr, tak sice dorazíme do cíle, ale s mnohem větším zpožděním, než bylo původně naplánováno.

Někteří si asi říkáte: „To je všem jasné, co tím chce říct?“

To o čem mluví apoštol Pavel:

Filipským 3:13-14

Nemyslím si, bratři, že bych to už získal, ale jde mi jen o jedno: zapomínaje na to, co je za mnou, vztahuji se k tomu, co je přede mnou. Ženu se k cíli, k vítězné odměně Božího nebeského povolání v Kristu Ježíši.